

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 8 listopada 2021 roku

Powód J. M. wniósł pozew przeciwko (...) S.A. w S. o zapłatę kwoty 2970,80 złotych tytułem odszkodowania za wynajem pojazdu zastępczego wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 21.03.2020 roku do dnia zapłaty.

Powód w uzasadnieniu podał, że prowadzi działalność gospodarczą w zakresie wynajmu pojazdów zastępczych. W dniu 29.01.2018 roku w wyniku kolizji drogowej, doszło do uszkodzenia samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) należącego do R. Ś.. W dniu 29 stycznia 2019 roku poszkodowany zawarł z powodem umowę najmu samochodu zastępczego marki F. (...), który był używany przez poszkodowanego do 2 marca 2018 roku. Stawka dobowa najmu pojazdu zastępczego została ustalona na 184,50 zł brutto. Pojazd był użytkowany przez 33 dni. Za okres najmu pojazdu zastępczego powód wystawił fakturę na kwotę 6088,50 złotych brutto, a następnie na podstawie udzielonego mu przez poszkodowanego upoważnienia zwrócił się do strony pozwanej o wypłatę odszkodowania. Pozwany przyjął do likwidacji stawkę 95 zł brutto za dobę najmu zamiast 184,50 złotych brutto przyjętej przez powoda oraz zweryfikował czas najmu pojazdu do 20 dni. Pozwany tytułem likwidacji szkody z tytułu wynajmu pojazdu zastępczego wypłacił kwotę 1900 złotych brutto decyzją z dnia. W niniejszym postępowaniu powód dochodził zapłaty reszty kwoty odszkodowania za wynajem pojazdu w kwocie 2970,80 złotych.

Nakazem zapłaty z dnia 12 kwietnia 2021 roku referendarz uwzględnił żądanie pozwu w całości (k. 28).

Pozwany od nakazu zapłaty złożył sprzeciw, w którym wniósł o oddalenie powództwa, kwestionując wskazaną przez powoda długość wynajmu pojazdu zastępczego oraz stawkę za wynajem. Wskazano ponadto, iż w dniu 6.02.2018 roku poszkodowany otrzymał od pozwanego ofertę wynajmu pojazdu zastępczego, z której nie skorzystał, nie może zatem obecnie domagać się zapłaty według stawki wyższej, także z uwagi na fakt, iż nie dążył do minimalizacji szkody. Pozwany zarzucił, iż czas wynajmu pojazdu zastępczego 33 dni nie pozostaje w związku przyczynowym ze zdarzeniem, a uzasadniony okres najmu wynosił 20 dni.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Samochód poszkodowanego R. Ś. V. (...) o nr rej. (...) w dniu 29 stycznia 2018 roku uległ uszkodzeniu w wyniku zdarzenia drogowego. Szkada w pojeździe poszkodowanego miała charakter szkody całkowitej.

Poszkodowany R. Ś. zawarł w dniu 29 stycznia 2018 roku z powodem J. M. prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą Doradztwo Usługi Handel (...) w N. umowę najmu pojazdu zastępczego marki F. (...) (segment (...)). Koszt wynajmu pojazdu zastępczego za dobę miał wynieść zgodnie z umową 165 złotych netto. Okres wynajmu pojazdu zastępczego wyniósł 33 dni, za co powód wystawił fakturę na kwotę 6088,50 złotych brutto po stawce 150 złotych netto. Następnie powód dokonał weryfikacji stawki dobowej najmu pojazdu i domaga się kwoty 147,6 zł brutto za okres 33 dni najmu.

Dowód: umowa najmu- k. 16, oświadczenie poszkodowanego – k. 18, faktura VAT – k. 19.

Poszkodowany i powód zawarli umowę cesji wierzytelności, na podstawie której R. Ś. przelał na powoda swoją wierzytelność o odszkodowanie z tytułu najmu pojazdu zastępczego, przysługującą mu z tytułu polisy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej sprawcy, w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 29 stycznia 2018 roku. Powód zgłosił roszczenie pozwanej z tytułu najmu pojazdu zastępczego i w dniu 3 kwietnia 2018 roku pozwana wypłaciła powodowi kwotę 1900 złotych za okres 20 dni po stawce 95 zł brutto tytułem najmu pojazdu zastępczego. W uzasadnieniu przyjętej stawki wskazano, iż koszt najmu pojazdu zastępczego został zweryfikowany w zakresie stawki do kwoty 95 brutto z uwagi na wynegocjowane przez pozwanego stawki najmu firm(...), (...) oraz 99 (...) a (...). Pozwany wyjaśnił, iż na uwzględnione 20 dni najmu pojazdu zastępczego policzył 3 dni najmu w okresie od dnia szkody i

rozpoczęcia wynajmu do dnia zgłoszenia szkody, 3 dni od dnia zgłoszenia szkody do dnia wykonania oględzin oraz 14 dni organizacyjne tj. sprzedaż pojazdu i zakup nowego.

Dowód: umowa cesji i pełnomocnictwo k. 17, decyzja o wypłacie z 3 kwietnia 2018 roku – k. 20-21

Okres od dnia szkody do wypłaty odszkodowania w dniu 26 lutego 2018 roku wyniósł 29 dni. W przypadku cenników z OC sprawcy zdarzenia koszt wynajmu pojazdu zastępczego w klasie pojazdu uszkodzonego w wyniku zdarzenia z dnia 29 stycznia 2018 roku w tamtym czasie mieścił się w granicach 145-190 złotych brutto za dobę.

Dowód: opinia biegłego T. M. – k. 127-147

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie dowodów powołanych w opisie stanu faktycznego, które nie były kwestionowane przez strony.

Sąd podzielił w całości wnioski wynikające z opinii biegłego T. M. jako spójne z pozostałym materiałem dowodowym. Opinia ta nie była kwestionowana przez żadną ze stron procesu w jakimkolwiek zakresie.

Sąd pominął dowód z zeznań świadka R. Ś. na podstawie art. 235² § 1 pkt 2 k.p.c. z uwagi na to, że okoliczności, na które miał zeznawać świadek zostały wykazane dowodami z dokumentów, w związku z czym prowadzenie tego dowodu było zbędne.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 822 k.c., w wyniku zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Świadczenie ubezpieczyciela obejmuje zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody (art. 805 k.c.). Wysokość odszkodowania powinna być ustalona według reguł określonych w art. 363 k.c. Odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej.

Powód uzasadnił swoją legitymację czynną wobec pozwanego ubezpieczyciela tym, że nabył wierzytelność o wypłatę odszkodowania, z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego od poszkodowanej, na podstawie cesji (art. 509 k.c.). Przedmiotem przelewu może być co do zasady wierzytelność istniejąca, którą cedent może swobodnie rozporządzać, powinna być w dostateczny sposób oznaczona (indywidualizowana). Skuteczne jest zbycie wierzytelności, nieoznaczonej dokładnie w umowie przelewu, jeżeli można ją określić na podstawie treści stosunku zobowiązaniowego, z którego wynika (tak: wyrok SN z dnia 5 listopada 1999 r., III CKN 423/98, OSNC 2000, Nr 5, poz. 92).

Poszkodowanemu przysługiwało wobec pozwanego ubezpieczyciela roszczenie o naprawienie szkody z tytułu umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej między ubezpieczycielem i sprawcą kolizji drogowej z dnia 29 stycznia 2018 r. Zgodnie z umową cesji, dołączoną do pozwu, przeniósł na powoda wierzytelność z tytułu odszkodowania w zakresie kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Należność dochodzona w pozwie stanowiła różnicę między kosztami wynajmu samochodu zastępczego naliczonymi przez powoda a wysokością odszkodowania, wypłaconego przez pozwanego ubezpieczyciela. Podkreślenia wymaga, iż w toku postępowania sporna była zarówno stawka najmu pojazdu zastępczego jak i długość jego trwania.

Kwestia odpowiedzialności pozwanej za skutki wypadku nie była sporna. Zakres obowiązku odszkodowawczego pozwanego obejmuje poniesione koszty najmu pojazdu zastępczego tego samego typu co uszkodzony za czas niezbędny do naprawy, lub jak w przypadku poszkodowanego w niniejszej sprawie do zakupu innego pojazdu w celu zaspokojenia potrzeb w sposób porównywalny do stanu sprzed wystąpienia szkody. Poza sporem było, że w

postępowaniu likwidacyjnym pozwany wypłacił powodowi łącznie kwotę 1900 złotych za okres 20 dni po stawce 95 zł brutto tytułem najmu pojazdu zastępczego.

Z opinii biegłego T. M., która nie była kwestionowana przez pozwanego wynikało, iż stawki obowiązujące w okresie 2018 roku na rynku lokalnym przy wynajmie pojazdów z OC sprawcy zawierały się w przedziale od 145-190 złotych brutto. Zatem zastosowana przez powoda stawka 147,60 złotych brutto mieściła się w zakresie stawek obowiązujących wówczas na rynku lokalnym. Jednocześnie okres najmu z samego faktu, iż szkoda miała charakter szkody całkowitej winien obejmować okres od dnia szkody tj. od 29.01.2018 roku do dnia wypłaty odszkodowania, co nastąpiło w dniu 26 lutego 2018 roku tj. po 29 dniach i jeszcze co najmniej 7 dni na ewentualne znalezienie i zakup pojazdu. W takim przypadku okres uzasadniony najmu pojazdu przekracza 33 dni przyjęte przez powoda. Stąd okres najmu wyliczony przez powoda na 33 dni jest w pełni uzasadniony.

Bezspornie zatem powodowi przysługuje od strony pozwanej, jako ubezpieczyciela sprawcy szkody, zwrot kosztów najmu samochodu zastępczego za okres 33 dni (art. 361 § 2 k.c.) po stawce 147,60 złotych brutto. Są to wydatki poniesione w następstwie zdarzenia wywołującego szkodę, które by nie powstały bez tego zdarzenia, a prowadzące do powypadkowego zmniejszenia majątku poszkodowanego, czyli straty. Poszkodowanemu przysługiwał wybór odpowiedniego podmiotu, oferującego wypożyczenie auta zastępczego i z tej możliwości poszkodowany skorzystał.

Za zasadne należało uznać zatem żądanie pozwu w całości przyjmując, iż powodowi należało się odszkodowanie za 33 dni wynajmu po 147,60 złotych brutto tj. łącznie kwota 4870,80 złotych. Skoro w postępowaniu likwidacyjnym pozwany wypłacił kwotę 1900 złotych, zatem do zasądzenia pozostawała kwota 2970,80 złotych i taką kwotę Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych przepisów w zw. z art. 415 k.c. i art. 436 § 1 k.c. w zw. z art. 435 k.c. powództwo zostało uwzględnione w całości. O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 k.c. w zw. z art. 817 k.c. tj. zgodnie z żądaniem pozwu od 21 marca 2018 roku (30 dni od zgłoszenia szkody).

O powyższym orzeczono w pkt I wyroku.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. z zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Na koszty należne powodowi złożyły się koszt wynagrodzenia pełnomocnika w kwocie 900 złotych, opłata od pozwu w kwocie 200 złotych oraz 17 złotych opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Pozwany jako strona przegrywająca proces jest także zobowiązany do pokrycia wydatków na opinię biegłego T. M., które tymczasowo zostały pokryte przez Skarb Państwa. Podstawą rozstrzygnięcia jest art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować uzasadnienie
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego
3. K.. 14 dni

20 grudnia 2021 roku